

Jurisprudentie

Zaak C-65/13

Europees Parlement tegen Europese Commissie

„Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EU) nr. 492/2011 — Uitvoeringsbesluit 2012/733/EU — Eures-netwerk — Uitvoeringsbevoegdheid van de Europese Commissie — Omvang — Artikel 291, lid 2, VWEU”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 15 oktober 2014

Instellingen van de Europese Unie — Uitoefening van de bevoegdheden — Bevoegdheid tot vaststelling van uitvoeringshandelingen verleend aan de Commissie — Grenzen — Beoordeling aan de hand van de algemene hoofddoelen van de wetgevingshandeling alsook van de noodzaak of het nut van de bepalingen van de vastgestelde uitvoeringshandeling — Vaststelling van besluit 2012/733 — Overschrijding van de grenzen van de aan de Commissie toegekende uitvoeringsbevoegdheid — Geen

(Art. 291, lid 2, VWEU; verordening nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad, art. 11, lid 1, tweede alinea, 12, 13, 21, 29 en 38; besluit 2012/733 van de Commissie)

Wanneer op grond van artikel 291, lid 2, VWEU uitvoeringsbevoegdheid aan de Commissie is verleend, is deze belast met de nadere bepaling van de inhoud van de wetgevingshandeling, teneinde ervoor te zorgen dat deze in alle lidstaten volgens eenvormige voorwaarden wordt uitgevoerd. Dat is het geval indien de bepalingen van de door haar vastgestelde uitvoeringshandeling enerzijds de door de wetgevingshandeling nagestreefde algemene hoofddoelen eerbiedigen en anderzijds noodzakelijk of nuttig zijn voor de uitvoering van die handeling, zonder dat zij deze aanvullen of wijzigen.

Aan die voorwaarden is voldaan met betrekking tot uitvoeringsbesluit 2012/733 tot uitvoering van verordening nr. 492/2011 voor wat betreft het tot elkaar brengen en de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk, en een nieuwe opzet van Eures, welk besluit is gebaseerd op de uitvoeringsbevoegdheid die aan de Commissie is verleend bij artikel 38 van verordening nr. 492/2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie. Enerzijds eerbiedigt besluit 2012/733 immers de wezenlijke door hoofdstuk II van verordening nr. 492/2011 nagestreefde algemene doelstelling om werknemers in staat te stellen in te gaan op feitelijke aanbiedingen van werk uit andere gebieden van de Unie en in het algemeen de overzichtelijkheid van de arbeidsmarkt te waarborgen, aangezien dit besluit – zoals uit punt 4 van de considerans en artikel 2 ervan blijkt – net zoals verordening nr. 492/2011 de grensoverschrijdende geografische mobiliteit van werknemers beoogt te vergemakkelijken door via een gezamenlijk optreden, te weten Eures, op de Europese arbeidsmarkten voor meer transparantie te zorgen en de uitwisseling van informatie te bevorderen.

Anderzijds houdt de verwijzing naar de nodige maatregelen in bedoeld artikel 38 van verordening nr. 492/2011, aangezien dat artikel tegen de achtergrond van artikel 291 VWEU moet worden uitgelegd, verband met de noodzaak om ervoor te zorgen dat deze verordening in alle lidstaten eenvormig wordt uitgevoerd zonder daarmee af te doen aan de omvang van uitvoeringsbevoegdheid

waarover de Commissie op grond van het bij hoofdstuk II van deze verordening vastgestelde rechtskader beschikt. Rekening houdend met het feit dat Eures niet is ingesteld bij verordening nr. 492/2011, verleent deze verordening – met name artikel 11, lid 1, tweede alinea, ervan – de Commissie dienaangaande de bevoegdheid om werkingsregels op te stellen voor een gemeenschappelijk optreden van de Commissie en de lidstaten op het gebied van de compensatie van aanbiedingen van en aanvragen om werk binnen de Unie en van de plaatsing van werknemers die hieruit voortvloeit. De instelling van een raad van bestuur van Eures en de toekenning van een adviserende rol aan deze raad bij besluit 2012/733 vormen noch een aanvulling, noch een wijziging van het bij verordening nr. 492/2011 vastgestelde rechtskader, aangezien deze maatregelen slechts de doeltreffende werking van het bij deze verordening ingevoerde gemeenschappelijke optreden beogen te verzekeren zonder daarmee afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de bij de artikelen 21 en 29 van die verordening opgerichte raadgevende en technische comités. Evenzo kan niet worden geoordeeld dat de Commissie, door het enkele feit dat zij naar de vaststelling van het toekomstige Eures-handvest heeft verwezen, haar uitvoeringsbevoegdheid heeft overschreden. Artikel 10 van dat besluit vervolledigt noch wijzigt immers het bij die verordening vastgestelde rechtskader, aangezien deze bepaling en de daarin aangekondigde actie er louter toe strekken de in de artikelen 12 en 13 van deze verordening voorgeschreven uitwisseling van informatie binnen Eures en de doeltreffende werking van dit orgaan te bevorderen.

(cf. punten 40, 43, 46, 50, 52, 60, 87, 92)